

ΙΩΝ.
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Σ. 'ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΔΡΕΩΝ.
Αἱ συνδρομαι ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ.λ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΪΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

[Συνέχεια]

I'

ΣΚΑΚΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ!

[ÉCHEC AU ROI]

Ο βασιλεὺς ἐπλησίασεν εἰς τὴν μαρ-
κησίαν βεβυθισμένην εἰς στυγνοτάτην με-
λαχχολίαν. Λίαν δύσκολον θὰ ἦτο ν' ἀ-
ποφανθῇ τις ἀνὴρ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὅτι
τεθλιμένος ἢ πήχαρις μένος διὰ τὰ συμ-
βαινοντα. Ήμεῖς εὑμεθα ἥκιστα ιστορικοὶ
καὶ πολὺ μυθιστοριογράφοι, ὥστε ἀδυνα-
τούμεν νὰ λύσωμεν τὸ ζῆτημα.

Ἡ κυρία Μαίντενών ἔννόησε τὴν κατά-
στασιν τοῦ πνεύματος τοῦ βασιλέως. Ἡ-
σθάνθη τρόμον, ἀπεράσισε δὲ νὰ μὴ τὴν
ἀφήσῃ νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

— Τί φρονεῖτε περὶ πάντων τούτων
σεῖς ἡ τόσον ἀτάραχος, κυρία; εἶπεν ἐν
μέρει χαριεντιζόμενος καὶ ἐν μέρει σοβα-
ρὸς Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' διὰ νὰ βολιδοσκο-
πήσῃ τὸ ἔδαφος.

— Φρονῶ, Μεγαλειότατε, ὅτι παρό-
μοιοι γαμήλιοι πρᾶξεις ὡς ἡ ημετέρα, δὲν
χάνονται ποτὲ ἀνενόητοι λόγου, καὶ δὲν χάνον-
ται διὰ ὅλον τὸν κόσμον. Κάποιος ἔκλεψε
τὸ θυλάκιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου· αὐτὸς ἐγὼ
θεωρῶ βέβαιον, ἐνόσω δὲν ἀποδεικνύεται
ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτὸς εἶναι ὀκλέπτης.

— "Ω! καὶ τέ συμφέρον ἔχει;

— Μέγιστον συμφέρον, Μεγαλειότατε.
Ἐν τούτοις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην,
δὲν δύναμαι νὰ ἔχωριθώσω τί συμφέρον
ἔχουσιν οἱ ἄλλοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.
Απειλεῖται πάρα πολὺ τὸ ιδικόν μου συμ-
φέρον, ὥστε πρέπει νὰ προνοήσω.

— Τί δηλοῖ τοῦτο; Νομίζετε ὅτι ἔ-
χετε ἔχθρον τόσον ισχυρόν; ἡρώτησεν
ὁ βασιλεὺς.

— Πολὺ τυφλὴ θὰ ἡμην ἂν δὲν ἀνε-
γνώριζα τὴν κρυφήν ἐνέργειάν των εἰς ὅλ'
αὐτά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀντρόντον Μαχέ: Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις
Χαρ. Αρρίου. (συνέχεια). — Fortuné Boisgobey: ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ
ΧΕΡΙ, μετάφρασις Αισάπου. (συνέχεια). — Αἰσώπου: ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ,
Ἄθηναϊκή εἰκόνων.

ΕΤΗΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προσληφωτής

'Εν Αθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἔξωτερῳ φρ. χρυσῷ 15.

'Εν Ρωσίᾳ ρούβλαι 6.

— Καὶ νομίζετε ὅτι αὐτοὶ μὲν περιστοι-
χίουσιν;

— Φοβοῦμαι ὅτι εὐρίσκονται πλησιέ-
στατα τοῦ Υμῶν.

— Κυρία! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς πε-
ραχθείς.

— Μεγαλειότατε, ἀκούσατέ με. "Ἡ εἰ-
μαι διὰ ὑμᾶς καθι τι ἢ δὲν εἴμαι τίποτε.
Ο μόνος σκοπός τοῦ βίου μου εἶναι νὰ κα-
ταστῶ ἀξία τῆς ἀγάπης τῆς Υμετέρας
Μεγαλειότητος, πρὸ πάντων ὅμως νὰ κα-
ταστῶ ἀξία τῆς ὑπολήψεως της. Ειργά-
σθην νύκτα καὶ ἡμέραν ὅπως τελειοποιήσω
τὸ εἶναι μου διὰ τῆς μελέτης καὶ διὰ τῆς
προσευχῆς. "Εσχον τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐπι-
τραπήτω μοι τοῦτο, νὰ ἐπαναφέρω τὴν Υ-
μετέραν Μεγαλειότητα εἰς τὸ πρέπον ση-
μεῖον, παρέχουσα αὐτῇ βίον κρείττονα τοῦ
παρελθόντος πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς αἰώ-
νιού μακαριότητος. Πρὸς τοῦτο ἐπρεπεν ὅ-
πως μεταξὺ τῆς Υμετέρας Μεγαλειότητος
καὶ ἐμοῦ μὴ ἀνακινῶνται τὰ ἐλεεινὰ ζητή-
ματα, ἀτινα ἀτιμάζουσι τὸ πνεῦμα παρὰ
τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἔξευτελίζουσι τὴν ψυ-
χὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 'Ο βασιλεὺς τῆς
Γαλλίας, ὅστις διὰ τοῦ βίου του ἐσκανδα-
λίζει τοὺς ὑπηκόους του, ἐπανῆλθεν εἰς
τὴν ἀγιότητα καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην.
Δὲν ἀρπάζει πλέον τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὸν
σύζυγον, τὴν μητέρα ἀπὸ τὰ τέκνα. Δὲν
ἐπιβάλλει πλέον εἰς τὴν παλλακήν τὴν νο-
θείαν τῶν τέκνων, ἀτινα αὐτὴ γεννᾷ ἐκ
τοῦ ἡγεμόνος. Δὲν ἐπιβαρύνει πλέον τὴν
συνείδησιν τῶν νομίμων τέκνων του διὰ
τοῦ θανατίμου ἀμαρτήματος τοῦ μίσους,
ὅπερ τρέφουσι κατὰ τῶν νομιμοποιουμένων
ἀδελφῶν των. Λουδοβίκος ὁ Μέγας, καθί-
σταται Λουδοβίκος ὁ Αγνός, ὁ Ανεπίλη-
πτος. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ωραιότερος θρί-
αμβος, ὃν δύναται νὰ ὀνειροποιήσῃ γυνὴ
πλήρης σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν
βασιλέα της.

— Πολὺ καλά, πλήν . . . ; εἶπε δια-
κόπτων αὐτὴν ὁ βασιλεὺς μετὰ γαλήνης,
ὡς νὰ εὑρίσκει τὰ δύο ἔκεινα ἐπίθετα ἔξο-
χως ἐφαρμοζόμενα κατὰ τὴν περίστασιν
ἔκεινην.

— Μεγαλειότατε, ἔξηκολούθησεν ἡ
μαρκησία, διὰ νὰ φαίνεσθε Υμεῖς ἀγνός,

πρέπει καὶ ἐγώ ἐπίσης νὰ φαίνωμαι τοιαύ-
τη. 'Η σύζυγος τοῦ Καίσαρος πρέπει νὰ
εἶναι ἀνωτέρα πάσσης ὑπονοίας. 'Αλλ' δ-
μως οἱ λίθελοι καὶ οἱ σάτυραι μὲ παρι-
στῶσιν ὡς τὴν δεδηλωμένην τετάρτην Υ-
μῶν παλλακίδα. 'Η ἡλικία, ἥτις θὰ κα-
θίστα ἀμφοτέρους ὅμας γελοίους διὰ τὰ
παραπτώματά μας, καθιστᾶ σεβαστὰ τὰ
νόμιμα καὶ ἀσπίλα αἰσθήματα. Σήμερον
εἰμεθα γελοῖοι, Μεγαλειότατε, πρέπει νὰ
τὸ δρμολογήσωμεν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον
ἢ ἀπόδειξις τῆς ἀθωτότητός μας.

— Ο Θεός τὴν γινώσκει.

— Καὶ ὁ κύριος Μονσεβέρεϊλ ἐπίσης, θὰ
μοῦ εἴπετε· πλὴν οὔτε ὁ Θεός οὔτε ὁ κύ-
ριος Μονσεβέρεϊλ θὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς λι-
θελογράφους πόσον ἀδικον ἔχουσι νὰ μᾶς
συκοφαντῶσιν.

— Επὶ τέλους, κυρία, χθὲς ἀκόμη ἡ
γαμήλιος αὐτὴν πρᾶξις ἡτο ἀγωστος εἰς
ὅλους, μὲ δλην τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν σεῖς
εἴχετε περὶ τῆς ὑπάρχεως αὐτῆς εἰς τὰ
ἀρχεῖα τοῦ κυρίου 'Αρλαί.

— Τὸ εἰζευρα ἐγώ ὅτι ὑπῆρχε, καὶ
τοῦτο, ως σᾶς εἶπα, μὲ ἐκράτυνεν ἐν τῇ
ἀδυνατίᾳ μου, ἡντλουν ἐξ αὐτοῦ θάρρος
ἀνέκφραστον. Επιτρέπεται νὰ εἴναι τις ὑ-
περήφανος, βασιλεὺς, ὅταν ἔχῃ τὴν τιμὴν
ν' ἀνήκη εἰς τὴν Υμετέραν Μεγαλειότητα.
Αλλὰ σήμερον οὐδὲν ὑπάρχει, οὐδέν. Αμ-
φιβάλλω, δὲν ἔνθυμουμαι πλέον. "Αν μοῦ
ἀργηθοῦν ὅτι εἴμαι σύζυγος σας, θὰ κύψω
ταπεινῶς τὴν κεφαλήν. Φαντάζομαι ὅτι
Λουδοβίκος ὁ Μέγας ἔχει μίαν τελευταίαν
παλλακίδα. Τί λέγω τελευταίαν; μίαν
παλλακίδα, τὴν ὁποίαν ἀλλαὶ θὰ διαδε-
χθῶσιν.

— Κυρία, μὲ δυσαρεστεῖτε πολύ, τα-
πεινώνετε τὸν ἔχατόν σας. 'Η ἀπώλεια
τοῦ ἐγγράφου ἔκεινου σᾶς στενοχωρεῖ τό-
σον; Πολὺ καλά· ἡ ἀπώλεια νομίζω ὅτι
διορθούται. Ο ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις συνέ-
ταξε τὴν πρώτην πρᾶξιν, θὰ συντάξῃ καὶ
δευτέραν.

— Αδύνατον, Μεγαλειότατε. Θ' ἀ-
πήντων ναὶ εἰς τὴν Υμετέραν Μεγαλειό-
τητα, ἀν ἔβλεπα τὸ πρώτον ἔγγραφον ἀ-
ποτεφρούμενον ἐντὸς πυράνου· ἀλλ' ἔχω
τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔγγραφον αὐτὸν εὐ-